

Bemutakozás

Veres Katalin

tanító

1996-ban diplomáztam Debrecenben a Tanítóképző Főiskolán, tanítói szakon. Család- gyermek- és ifjúságvédelmi speciálkollégiumot, és számítástechnikai szakkollégiumot végeztem.

A főiskola befejezése után Budapestre költöztünk, és egy véletlen kapcsán, teljesen más területen, a banki szférában helyezkedtem el.

Alapvetően jól éreztem magam, mert emberekkel foglalkozhattam, és ez nagyon fontos számomra. Fiatalként ezen kívül fontosnak tartottam azt is, hogy karriert építsek.

Ez a korszakom a 3 gyermekem születésével lezárult. Már nem ugyanazokat a dolgokat tartom fontosnak, már nem tudnám magam elképzelni abban a világban.

16 éve lakunk Dunakeszin, első gyermekem születésekor költöztünk ide. 8. éve tanítok itt, a Széchenyi István Általános Iskolában.

Úgy érzem, hogy most a helyemen vagyok. Sikerült mind a kollégákkal, mind a gyerekekkel nagyon jó kapcsolatot kialakítani. Felemelő érzés, amikor bemegyek az iskolába, a gyerekek tárt karokkal, örömmel várnak, megölelnek, mesélnek. Akár jó, akár rossz dolog történik velük, szívesen megosztják velem/velünk. A kollégákkal pedig kölcsönösen segítjük, támogatjuk egymást, igazi jó csapatként tudunk együtt dolgozni.

Tanító párommal, Eszterrel nagyon jó kapcsolatot ápolunk, hasonló értékrenddel és nevelési elvekkel terelgetjük, tanítjuk, neveljük a gyerekeket, igazán jól kiegészítjük egymást. Mindketten fontosnak tartjuk, hogy az osztályunk igazi jó közösséggé váljon, meg tudják beszélni a gyerekek a problémáikat, megtanulják kezelni az esetleges konfliktusokat. Ezen kívül azt is, hogy érezzék, hogy bármikor, bármivel kapcsolatban bizalommal fordulhatnak hozzánk. Mivel matekot is tanítok, talán fogalmazhatok úgy, hogy én egy humánus reális vagyok.

Fontos feladatomban tartom továbbá a tanításon, nevelésen túl a tehetséggondozást és a felzárkóztatást is. Mindkét területen jó eredményeket sikerült elérnem, örömmre szolgál, hogy a gyerekek szívesen jönnek ezekre a foglalkozásokra, motiváltak.

Matematikából, énekből kis tanítványaim nagyon jól szerepelnek a versenyeken, nagyon büszke vagyok rájuk!

Hasonló sikerként élem meg, amikor egy felzárkóztató órán látom egy-egy gyerek szemében, hogy: Igen! Végre megértettem! Amit esetleg órán nem sikerül elsajátítani, kis csoportos, alkalmanként egyéni foglalkozás keretében, a gyerek saját tempójához igazítva könnyebben megy.

Közel áll hozzám az informatika világa is, melynek segítségével izgalmas, játékos feladatokkal, kvízzjátékokkal, érdekes feladványokkal lepem meg a gyerekeket, színesítve, érdekesebbé téve általa a tanórákat, a tanórán kívüli foglalkozásokat, a tananyag elsajátítását. A digitális kultúra 2020-as bevezetése óta ezt a tantárgyat is tanítom, jelenleg 3. és 4. osztályban.

Nagyon szép, de egyben nehéz, és felelősségteljes feladat átsegíteni a gyerekeket az óvodából az iskola világába. Rendkívül fontos, hogy a gyerek biztonságban érezze magát, szeretettel, odafigyeléssel, kedvesen fogadják. Kicsit szülőnek, kicsit óvónéninek, de időnként pszichológusnak is kell lennünk. Csodálatos hivatás a miénk!

Kedves Szülők, köszönjük szépen előre is a bizalmat, ha úgy döntenek, hogy ránk bízzák legfontosabb kincsüket: a gyermeküket! Nagyon sok szeretettel várjuk őket leendő elsős osztályunkba.

Üdvözlettel:

Veres Katalin (Kata néni)